Johannes de Sancto Geminiano: Liber de exemplis ac similitudinibus rerum. Ed: Sebastian Brant
[Basel]: Johann Froben and Johann Petri de Langendorff, 25 Jan. 1499 Seite 552

a legitimis actibus ꝓhibent̄: extra de test.
licet ex quadam. extra de excessi. prela. in-
ter dilectos. Dicuntur autem infames he-
retici: fures: sacrilegi capitalibus crimini-
bus irretiti: sepulchrorū violatores: et qui
aduersus patres scꝫ episcopos armantur.
iij. q. iiij. hi qui episcopos. ⁊ q. v. omnes.
⁊ c. constituimus. Similiter incestuosi: ho
micide: periuri: raptores: malefici: venefi-
ci: adulteri ⁊ ꝓ suis sceleribus anathema
tiçati: ⁊ demum omnes quos ecclesiastice
vel seculi leges infames ꝓnunciant. ꝓban
tur hec. iij. q. j. infames. Quinto requi-
ritur libertas fortune siue conditionis: scꝫ
vt nō sit seruus: quia seruus nō potest esse
iudex: qꝛ nec arbiter: qđ est minus. ff. de ar
bitris pedius. §. fi. Ca. XXXVIII

Iuramentū non

violat: qui illud in melius cōmu-
tat: vnde potestas qui iurauit regi
men ciuitatꝰ ꝑ annū: ⁊ mgr̄ q̇ iurauit regi-
men scholariū tenere per annū: ⁊ capella-
nus clericus vel seruiēs qui ecclesie vł do-
mino iurauit seruire ꝑ annum: ⁊ alij consi
militer aliquid iurātes pn̄t sine violentia
iuramenti religionē intrare cū illud in me
lius cōmutent: fm̄ Goffredū. extra de iure
iuran. ꝑuenit. Hosti. autē licet putet ꝙ ta-
lis posset se obligare: tamen cōsuluit ꝙ pri
us seruet ⁊ adimpleat qđ iurauit anteq̄ꝫ in
tret. Quia vt dicit hic tutius est ei q̄ꝫ si ad
religionē intraret iuramenti religione con
tempta: nisi ab illo cui iuramentum presti
tit posset licentiā obtinere. extra de iureiu-
ran. debitores. Et expressum est istud con-
silium: extra de sponsał. cōmissum. xxij. q.
iiij. §. vlti. Et soluit Hostien. illud quod al
legat Goffredus de iureiurā. ꝑuenit. dicēs
illud esse intelligendum qn̄ ꝓmissio facta
est deo tm̄ ⁊ nō quādo homini iuratū est.
In quo casu deus in testē induci videt̄: ex-
tra de iureiurā. et si christus. Quinimo
q̄si fideiussor inducit̄ deus. Ideoq̄ꝫ falsidi
cus testis tribus ꝑsonis est obnoxius. ex-
tra de crimine falsi. c. j. Quādo ergo ho-
mo deierat: deus cōtemnitur: proximus de-
cipitur: ⁊ ipse deierans diffamatur. Nō est
ergo mirū si difficilius frangit̄ triplex fu-
niculus q̄ꝫ simplex vel duplex: extra đ treu
ga ⁊ pace. c. j. Deꝰ eni tanq̄ꝫ plenus miseri
cordia remittit de facili: nō sic homo: extra

ꝙ metꝰ causa. c. j. Nec verisimile est ipsum
iactura alteriꝰ velle fieri locupletiorem: ar
. ff. de condi. indebi. nā hoc natura. vbi tm̄
autē deo iuratū est: nō diminuitur in casi-
bus predictis seruitiū domino: sed potius
cumulatur. Ca. XXXIX

Isti pauci be-

ne viuentes preferunt̄ multꝭ pec-
catoribus. de q̇bus dicit̄ Mat.
xxij. Multi sunt vocati: pauci vero elect
vnde etiā in electionibꝰ ecclesiasticis prel
torū in aliquo casu ꝑ̄ualet ꝯsensus pauco
rum. Nā si maior pars eligentiū cōsentia
in viā cōpendij ⁊ cōpromissi pauci in via
scrutinij. tenet curia romana ꝙ illi qui el
gunt viam scrutinij preualent hac ratiōe
Quia via scrutinij est via ordīaria ꝑ qu
cuilibet sanū est in quē vult dirigere vot
suum: secus aūt in cōpromisso ꝯtingit. pe
quod plerūq̄ꝫ ꝓuidet̄ de ꝑsona de qua n
est creditum nec speratū: vt extra de elect
dilectus filius archi. morm̄. cū nullus in
uitus sit dandus episcopus. vt. lx. di. nul
lus. ad cōpromissum nullus inuitꝰ cōpell
tur: vt. ff. de arbitris. l. sed ⁊ si. §. si quis iu
dex. iij. q. vij. §. tria. Sic ⁊ fꝫ dcū iusti q̇ el
gunt viam certā ⁊ ordinariam: scꝫ bene v
uendi: licet pauciores sint: tamen ꝑ̄ualen
peccatoribꝰ qui ponūt se in incerto: scꝫ ꝓ
ponendo penitere in futuro: qđ non est i
eorū arbitrio. Et ideo frequentiꝰ superueni
eis iudicium qđ nō sperabant. Vn̄ Augꝰ
Tene certū ⁊ dimitte incertū. ij. Petri. j
Vos aūt magis satagite vt ꝑ vestra bon
opera vocationē vestrā certā faciatꝭ. N
tandū est tamen ꝙ licet ita sit de ꝯsuetud
ne romane ecclesie vt dictū est: tamē de ri
gore iuris vt dicūt aliqui paucorꝫ cōtrad
ctio in hoc nō preualet sed succūbit: qui
hoc est generale in cunctis actibꝰ ecclesi
vt obtineat sententia plurimorꝫ: vt extr
de his que fiunt a ma. par. ca. ꝑ totū. Et h
etiā potest contra peccatores inflecti: qꝛ li
cet aliqui pauci penitētes in fine legantu
fuisse a deo misericordiā cōsecuti. vt latro
in cruce ⁊ quidā alij: tamen fm̄ rigorē di
uine legis q̄ dicit̄ Prouer. j. Desperistꭵ om
ne cōsiliū meū: ⁊ increpatiōes meas negle
xistis: ego quoq̄ꝫ in interitu vestro ridebo
⁊c. Qđ videlicet ꝯsiliū ab eis despectū tra
ditur: Ecci. xvij. vbi dicit̄: Cōfiteberis vi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0552
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG